

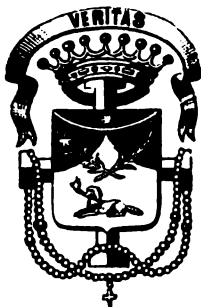
Patnáctiúterková pobožnost

ke cti a chvále

Svatého Dominika,

zakladatele řádu Kazatelského.

Třetí opravené vydání.

S dovolením představených.

V PRAZE.

Nákladem spolku »Růžencová Výrobna«.

Cena 12 kr.

SANT DOMINIQUE

Vrai Portrait conservé à Bologne

Patnáctiúterková pobožnost'

ke cti a chvále

Svatého Dominika,

zakladatele řádu kazatelského.

Třetí opravené vydání.

S dovolením představených.

V PRAZE.

Cyrillo-Methodějská knihtiskárna V. Kotrba.

Nákladem spolku »Růžencová Výrobna«.

**Slaví-li se svátek
sv. Dominika, totiž
4. den v srpnu,
v neděli, jest**

v pondělí

v úterý

1. úterek	23. dubna	22. dubna	21. dubna
2. "	30. "	29. "	28. "
3. "	7. května	6. května	5. května
4. "	14. "	13. "	12. "
5. "	21. "	20. "	19. "
6. "	28. "	27. "	26. "
7. "	4. června	3. června	2. června
8. "	11. "	10. "	9. "
9. "	18. "	17. "	16. "
10. "	25. "	24. "	23. "
11. "	2. července	1. července	30. "
12. "	9. "	8. "	7. července
13. "	16. "	15. "	14. "
14. "	23. "	22. "	21. "
15. "	30. "	29. "	28. "

ve středu	ve čtvrtek	v pátek	v sobotu
27. dubna	26. dubna	25. dubna	24. dubna
4. května	3. května	2. května	1. května.
11. "	10. "	9. "	8. "
18. "	17. "	16. "	15. "
25. "	24. "	23. "	22. "
1. června	31. "	30. "	29. "
8. "	7. června	6. června	5. června
15. "	14. "	13. "	12. "
22. "	21. "	20. "	19. "
29. "	28. "	27. "	26. "
6. července	5. července	4. července	3. července
13. "	12. "	11. "	10. "
20. "	19. "	18. "	17. "
27. "	26. "	25. "	24. "
1. srpna	2. srpna	1. srpna	31. "

Původ pobožnosti patnácti úterků ke cti a chvále sv. Dominika, Otce našeho.

Po smrti sv. Dominika (r. 1221.) putovali věřící ku hrobu jeho, aby vyprosili si potřebných milostí od Boha na přímluvu tohoto sv. Otce. — Někteří klečíce u hrobu jeho, se modlili, jiní mše sv. sloužiti dali nebo svíčky ku poctě jeho rozžítali, nebo v úterý k sv. přijímání přistupovali. To vše dalo se ku chvále a slávě sv. Dominika, Otce našeho. Že právě úterek byl ustanoven pro tuto pobožnost, toho původ dlužno hledati v následující události.

V úterý v týdnu svatodušním r. 1223. vydal sv. Otec Řehoř IX. rozkaz, aby vzácné ostatky svatého Dominika slav-

nostně byly vyzdviženy. Když rakev, ve které tělo jeho odpočívalo, byla za přítomnosti arcibiskupa z Ravenney a množství lidu otevřena, nebeská vůně rozhostila se v celém chrámě. K tomu staly se i mnohé zázraky, které všecky přítomné tou měrou dojaly, že mnozí slíbili raději zemřít, než těžkého hříchu se dopustiti. Lid v zástupech hrnul se do kláštera v Bologni, neboť každý chtěl spatřiti vzácné ostatky světcovo, tak že synové sv. Dominika nuceni byli i v následující úterý tělo světcovy vystaviti a tak přání zbožného lidu zadosť učiniti. Od toho času zamiloval si zbožný lid den tento, a tím počal se úterek ke cti a chvále sv. Dominika slaviti a světiti. — Ale pobožnost patnácti úterků ke cti a chvále sv. Dominika vyvinula se až v r. 1631., a to následovně:

V městě Florencii zuřil zhoubný a strašný mor, jemuž se obyvatelé nijak ubrániti nemohli, nebo žádný prostředek nebyl s to, aby tuto hroznou nemoc udusil. I napomínal kněz řádu sv. Dominika, P. Mich. Angelus Pruni,

v kázání svém lid, aby, když tělesné prostředky proti hrozné nemoci nic nepomáhají, své útočiště vzal k prostředkům duchovním a tak hněv Boží od sebe odvrátiti se snažil. Zvláště pak v jednom ze svých dojemných kázání i tou radou jim byl, aby si vyvolili sv. Otce Dominika za přímluvce u Boha, k tomu pak cíli aby 15 úterků, do svátku sv. Dominika zbývajících, sv. zpovědi a sv. přijímání zasvětili, s kteroužto pobožností aby ještě jiné dobré skutky, jako půst, almužnu a modlitbu spojovali.

Slova horlivého kazatele líbila se lidu, pánům i prostým, bohatým i chudým, a v těchto patnácti týdnech činilo město Florencie pokání, jako druhdy Ninive. Po celé dny byl prostranný kostel u „sv. Maria Novella“ přeplněn lidmi, kteří u nohou sv. Dominika nábožně na modlitbách trvající, jej za přímluvu v této veliké nesnázi prosili.

Každého z těchto patnácti úterků přistupovalo veliké množství lidu k sv. zpovědi a ku sv. přijímání, a tak celé

město vzalo na se novou tvář; každý zanechal břišného života, čině pokání, a brzy pak, pro veliké zásluhy a mocnou přímluvu sv. Dominika, hněv Boží smířen a zhoubný mor zcela zmizel.

U příležitosti této stalo se i mnoho jiných zázraků, jichžto pověšť roznesla se po celém okolí a vzbuzovala vždy větší a větší důvěru v mocnou přímluvu sv. Dominika. Z těchto zázraků, které se tehdy udály, chceme zde pouze jeden uvést.

Jistý ubohý muž stížen byl nezhojitelným neduhem. Nikdo z lékařů nedovedl mu pomoci, a všickni, kdož jej znali, veškeré naděje v uzdravení jeho se vzdali. Než moudřeji vedla sobě bohabojná jeho manželka, která slyšíc o velikých zázracích, jež udály se na přímluvu sv. Dominika, pevně na tom se ustanovila, že vykoná pouť v místa tato — kde naděje a milá útěcha všem věřícím kynula.

Plna zármutku a bolesti, ale zároveň též mocné důvěry v přímluvu sv. Dominika, ubírala se k městu Florencii. A ejhle! Na cestě potkala mnicha, cti-

hodné tváře, oděného v roucho domini-
kánské, který se jí srdečným a milým
hlasem tázal, proč jest tak zarmou-
cena. „Ach, ctihodný otče,“ odpovídá
ona, „jak bych neměla býti smutná,
když všecko téměř jmění vynaložila
jsem na uzdravení svého muže, — ale
marně. Nepřispějí-li mi nyní Bůh a sv.
Dominik, v krátkém čase budu chudou
vdovou a mé milé děti opuštěnými
sirotky. Nicméně však, chovajíc v srdci
svém pevnou důvěru v přímluvu sv.
Dominika, jdu jej prosit do chrámu
florentinského za přímluvu jeho u Boha,
kterou již tolika nešťastníkům klid a
spokojenost vráceny byly.“

„Dobré jest jednání tvé,“ pravil
mnich, „i jista buď, že nebudeš zkla-
mána v důvěře své, předstoupíš-li jen
s čistou myslí před obraz sv. Dominika
a v modlitbách slíbíš, že po patnácte
úterků ke cti a chvále jeho, jakož i
na památku patnácti tajemství sv. rů-
žence, k sv. zpovědi a k sv. přijímání
přistoupíš. Věz, ženo, že jako všichni,
kteří s opravdovou láskou pobožnost
tuto vykonají, obdrží od Boha vše, zač

jej v pevné důvěře byli prosili, obdržíš i ty, a zdráv bude muž tvůj!“

Těmito slovy velice potěšena, spěchala žena k toužebnému cíli; přišedši do chrámu Páně, nemálo se podivila a zaradovala, když na obraze sv. Dominika poznala tvář onoho mnicha, jenž s ní byl na cestě rozmlouval. Přesvědčena jsouc, že onen kněz nikdo jiný nebyl než sv. Dominik sám, tak důvěřovala v pravdivost slov jeho, že padši na tvář před obrazem, s živou věrou za uzdravení svého muže se modlila a sobě umínila, že pobožnost oněch patnácti úterků, jak jí pověděno bylo, svědomitě vykoná.

A vskutku nebyla zklamána v důvěře své; neboť když domů se vrátila, nalezla svého muže uzdraveného. Když pak v radostné této chvíli jal se muž líčiti jí ony okamžiky, kdy pocítil se býti zdravým, poznala žena z vyprávování toho, že stalo se tak právě v onu dobu, když slibovala, že patnáct úterků ke cti sv. Dominika svatým svátostem zasvětit. — Nový tento zázrak rozhlásil se ihned po celé Italii a ve-

liké množství ku konání této pobožnosti povzbudil.

Tím položen jest počátek a pobožnost tato ve všech kostelích řádu sv. Dominika i nadále se konala.

Jako roj včel účastnil se lid každého úterka sv. svátostí, a kostely byly přeplněny. — Z Italie rozšířila se tato pobožnost do Španělska, do Francie, Německa, Nizozemí ba i do Indie. Pamětihodno pak jest, že v nizozemském městě Tornavě, kde r. 1678. tato pobožnost zavedena byla, hned v první úterek tisíc lidí k sv. přijímání přistoupilo, kterýžto počet, když pobožnost se skončila, dostoupil osmnácti set.

Jen v našem kraji milá tato pobožnost k sv. Dominiku vyhasla, a to nedostatkem poučení. Proto jest nám velikým potěšením, že můžeme vám, drazí krajané, o této pobožnosti v milém jazyku našem poučení podati, aby tak i u nás větší úcta a důvěra k sv. Dominiku kvetla. Jestli toho v nejvyšší míře potřeba v nynějších převrácených dobách, kdy se víra katolická tupí a

haní; neboť v dobách tak krutých jest zajisté s prospěchem, abychom se k Bohu obraceli a jeho milosrdenství a lásku sobě získali, uctívající svaté Jeho miláčky v nebi.

Sv. Dominik pak, jenž celý svůj život bojoval pro svatou víru a katolickou církev, budeme-li k němu útočiště své bráti, jistě svou přímluvou zpomůže, aby nám tento veliký klenot a poklad zachován byl. Na přímluvu sv. Dominika obdržíme nejen milosti časné, ale co více jest, i milosti pro duši; neboť mnozí konajíce pobožnost tuto, přiznali se, že nad očekávání své byli od Boha omilostněni, že cítili v srdci svém velikou zášť ku hříchu a velikou lásku ke ctnosti.

Nepokoj a zášť mezi manžely pomínula, neposlušné a rozpustilé děti se polepšily, když rodiče jejich tuto pobožnost konali, zatvrzelí a z návyku klesající hříšníci dali se na pokání, obrácení pak hříšníci byli v dobrém a ve ctnosti upevněni: a nesčíslným jiným milostem těšili se lidé, konajíce tuto pobožnost. /

Potvrzení této pobožnosti udělením rozličných odpustků.

Pobožnost patnácti úterků, jakož i všechny jiné pobožnosti, mají těžiště své ve svátostech, totiž ve svátosti pokání a sv. přijímání. A kdo by nevěděl, že ony jsou největšími a nejužitečnějšími články našeho náboženství?

Církev Kristova, Duchem svatým řízená, za dobrou uznala tuto pobožnost patnácti úterků ke cti a chvále sv. Dominika, a mnozí papežové odpustky udělili těm, kteří ji konají.

První papež, který tuto pobožnost potvrdil a odpustky za ni věřícím udělil, byl Inocenc X. Nástupcové jeho Alexander VII., pak Klement IX., Klement X. a Inocenc XI. udělili 100 dní odpustků pro každý z patnácti úterků všem pobožnost tuto konajícím. Dále papež Pius VII. bullou „Ad augendam“ 16. února 1808. všem věřícím, pobožnost patnácti úterků konajícím, udělil plnomocné odpustky v jeden z těchto patnácti úterků, v ostatní pak úterky 100 dní odpustků. Podmínky k dosa-

žení těchto plnomocných odpustků jsou : sv. zpověď a sv. přijímání, navštívení kostela dominikánského a obyčejná modlitba odpustková (na př. 5 Otčenášů, 5 Zdrávasů a jednou Věřím v Boha).

V čem záleží tato pobožnost a co nás má pohnouti, abychom ji konali.

Pobožnost patnáctiúterková ke cti a chvále sv. Dominika záleží z duchovních cvičení a patnácti tajemstev sv. růžence; koná se po patnácte po sobě nepřetržitě jdoucích úterků.

Důvody pak, které nás mají pohnouti k veliké důvěře k sv. Otci Dominiku a k vykonání této pobožnosti, jsou rozličné. Známo jest zajisté, že tento veliký světec byl poslán světu ku spáse nesčíslných duší, které svými kázáními, Duchem sv. naplněnými, a neunavnou horlivostí v udělování sv. svátostí pro nebe získal. Proto jej také církev sv. zove: *magnus animarum oeconomus*, — veliký hospodář duší.

Měť on vždycky ohnivou horlivostí

pro věčnou spásu duší nesmrtelných a podstoupil mnoho námah a strastí, aby je nebi získal. Jeho přímluva jest velmi mocná a nikdy jí Pán Bůh neoslyšel.

Když světec tento umíral, přislíbil, že nám po smrti své více bude pomáhati a přispívati, než za živobytí svého. A jak věrně slib svůj splnil, dokazují všickni ti, kteří moc jeho přímluvy zkusili.

Ve které roční době máme tuto pobožnost konati.

Pobožnost patnáctiúterkovou možno konati kdykoli, ale nejvhodnější doba k tomu jest patnáct úterků před svátkem sv. Dominika. Aby pak každý tím snáze první úterek, jímž tato pobožnost začíná, našel, připojena jest ke knížce této tabulka, která nás poučuje, kdy tato pobožnost začne, podle toho, na který den svátek sv. Dominika připadne. Svátek sv. Dominika slaví se vždycky a nezměnitelně dne 4. srpna.

Rozjímání, modlitby a cvičení pro po- božnost patnácti úterků.

První úterek.

Rozjímání.

1. Syn Boží sestoupil s nebe na tento hříšný svět, stal se člověkem, aby hříšný lid od smrti věčné vykoupil; — hledal, co ztraceno, by totiž všickni spasení věčného dosáhli.

2. Sv. Otec náš Dominik byl Bohem ustanoven k tomu, aby církev sv. v třináctém století od hrozcích jí nebezpečení vysvobodil, o čemž i papež Inocenc III. vidění měl. Zdálo se mu totiž, že kostel sv. Jana v Lateranu v Římě — obraz to celé církve

katolické — byl v nebezpečí zbořiti se za prudkého zemětřesení; v tom okamžiku však spatřil, jak sv. Dominik, kterého tenkrát ještě osobně neznal, — kostel tento svýma ramenoma podepírá, aby nespádl. Z té příčiny pěje církev sv. následující chvalozpěv:

Blahoslavený Vykupitel všech, který o spasení lidské se staraje, dal světu sv. Dominika.

Modlitba.

Všemohoucí a lásky nejhodnější Ježíši, Synu Boží, děkuji Ti z hloubi srdce svého a vyzývám všechny tvory nebes i země, aby Tobě se mnou děkovali, že jsi ze své nekonečné dobroty a lásky člověčenství naše na se přijal, v nejčistším lůně nejsv. Panny Marie přebýval, abys nás vyrval tyranství ďábla, s Bohem nás smířil a od věčného zatracení vykoupil.

Oslavuji Tě, dobrotivý Ježíši, s církví sv., Tvou nevěstou, že jsi nám Svého věrného služebníka sv. Domi-

nika seslati ráčil, aby jakožto mocný přímlovce a prostředník zasloužené tresty spravedlnosti za naše veliké, den ode dne se vzímající hříchy odvrátil a hněv Tvůj smířil.

Ó blahoslavený otče sv. Dominiku, milým Bohem vyvolený, jenž jsi nesčíslné množství duší z propasti hříchu vysvobodil a poznáním lásky a obětí Ježíše Krista, jakož i jeho blah. matky Marie Panny k věčné blaženosti přivedl: popřej, bych utekl se pod tvou mocnou ochranu. Již poroučím se tvé mocné přímlově a prosím Tě úpěnlivě bys mne též mezi služebníky své přijati ráčil. Obať ke mně hříšnému očl svého milosrdenství a vezmi mne pod záštitu svou. Račlž vyhojiti smrtelné rány duše mé, které jl neposlušností proti Bohu a přestupováním Jeho sv. přikázání zasazeny jsou. Vysvobodl mne z tohoto bídného a trudného stavu pro Své prostřednictví u Ježíše a Marie, a zbav mne tohoto soužení, ve kterém se nyní nalézám, a vypros mně tuto milost . . .

(Zde jmenuj výslovně, kterou mi-

lost od Boha na přímluvu sv. Dominika žádáš.)

Doufám pevně, že mne vyslyšíš.

Responsorium k sv. Dominiku.

R. Blahá naděje, kterou jsi sílil
bratry, když sbor jich nad Tebou kvílil
v žití poslední hodině;
ježto jsi slíbil, že i po smrti
přispěješ drahé rodině.

Vyplň, co's slíbil, a podporuj nás
prosbami svými teď i každý čas.

Ť. Jenžto takovou stkvěl jsi se silou,
hoje rozličné nemoci,
obrať též k nám tvář svoji milou,
račiž nám, Otče, pomoci!

Sláva Otci i Synu i Duchu sv.

Vyplň, co's slíbil, a podporuj nás
prosbami svými teď i každý čas.

Užitek.

Zkoumej zevrubně své povolání a plň
věrně povinnosti stavu svého, bys takto

byl dobrým nástrojem v ruce Boží k vyplnění jeho přesvatých úmyslů, které s tebou má.

Druhý úterek.

Rozjímání.

1. Jakmile Kristus se vtělil, udělil hned hojnost milostí a požehnání rodině Zachariášově. Alžbětu naplnil Duchem sv. i dítě (sv. Jana Křtitele) v životě jejím. — To i mně budiž znamením, že, kam Kristus přijde, tam přinese hojnost milostí a darů; pak navštíví toho, kdo mu v srdci svém příbytek připravil.

2. Kamkoli sv. Dominik kroky své obrátil, požehnání přinesl. V Tulúzu, měste francouzském, příkladem svého nad míru přísného a mírného života, kacířskou paní, v jejímžto domě přebýval, na katolickou víru obrátil. Když v Orvietě prudké krupobití všecky vinice pohubilo, zůstala vinice onoho hospodáře, u kterého sv. Dominik ubytován byl, zcela neporušena. Nejednou

• pak před očima mnoha lidí rozmnožil pokrm a nápoj, jak to byl Kristus Pán činil. Když jeho řeholní bratří u veliké nouzi byli, poslal jim Pán Bůh skrze anděly zázračným způsobem chléb, a to na přímluvu Jeho.

Modlitba.

Můj lásky nejhodnější Vykupiteli, děkuji Ti, že hned po vtělení Svém, tedy ještě v lůně panenské matky Marie Panny, do domu Zachariášova jsi pospíchal, abys tam poslání Spasitele konal: očistiv svého předchůdce sv. Jana ještě v životě matky od hříchu prvotného, jeho i sv. Alžbětu Duchem sv. jsi naplnil.

Můj nejsladší Ježíši, sejmi i se mne kletbu, kterou jsem pro své ne-sčíslné těžké hříchy na sebe uvalil. Jsem si toho vědom, že jsem zasloužil pro svá provinění od Tebe na věky odloučenu býti; ale Ty, ó můj Spasiteli, nezavrhneš a neodvrátíš se od srdce zkroušeného a kajícího, jež u nohou se Ti koří pod ochranou Tvého

věrného služebníka, sv. Dominika, kterého jsi světu dal, aby kletbu od něho odvrátil a požehnání Tvé uděloval.

Ó, sv. otče Dominiku! Šťastni jsou, kdož tvou tvář viděli, tvůj hlas slyšeli a z tvé svaté rozmluvy se radovali. Tvá přítomnost byla rukojemstvím požehnání Božího, neboť ohledně tělesného i duševního blaha všechny tvé kročeje byly nebeskými dary provázeny.

Přispěj tedy, sv. otče, i mé duši ku pomoci, posilniž a ochraniž mne kajícího a v milost Boží doufajícího, v tebe pak, sv. Dominiku, o němž slýcháno nebylo, že bys byl koho opustil, když k tobě volal, pevně důvěřujícího! I vyprosíš mně u Ježíše a Marie tuto milost . . .

(Zde jmenuj výslovně, co od Boha sobě žádáš.)

Doufám pevně, že mne vyslyšíš!

Responsorium: Blahá naděje atd.
jako první úterek.

Užitek.

Sdílej srdečně radosti i žalosti s bližním svým. Raduj se s radujícími v Pánu a plač s plačícími nad hříchy jejich ! Pomáhej každému dle slabých sil svých ku spáse věčné poučením, napomínáním, dobrými skutky, dobrým příkladem a ctným životem.

Třetí úterek.

Rozjímání.

1. Když Kristus Pán se narodil, přinesl pokoj nebeský všem lidem, kteří dobré vůle jsou, t. j. těm, kteří Ježíše Krista přijmou a dle něho svůj život spravují, kteří upřímně Ježíše milují, jemu slouží a věří, nepřikládajíce víry lichým výmyslům světa.

2. Podobně i sv. Dominik smířil s Bohem kající hříšné, upřímně k němu se navracející. Bludařství a hřích rozněcují v církvi sv. oheň různic a nepokojů, ze kterých pak sváry, války, převraty státní a jiná neštěstí, jakožto ovoce zlého stromu, povstávají.

Ale příkladem víry a svaté lásky, spásonosným hlásáním slova Božího přispěl sv. Dominik, jako pravý zvěstovatel pokoje a míru nebeského, mnohem více ku spáse hříšníkův a kacířů, nežli všechny ty války kdy toho dokázaly. Jako stkvoucí duhu postavil on mezi nebe a zemi sv. růženec, kterýmžto ušlechtilým a mocným prostředkem vyvrácen všecken blud a sladký mír zavítal po bouři.

Modlitba.

Nejlaskavější Spasiteli světa, raduj se z oné radostné zprávy Tvého nejvyššího narození, kterou jsi mně andělů Svými zvěstovati ráčil. Ó králi věčné slávy!

Ty propůjčuješ klid všem lidem na celém světě, kteří dobré vůle jsou, a smiřuješ je s Bohem. Tímto šťastným poselstvím jest srdce mé, nejsladší Ježíši, naplněno radostí, nadějí a důvěrou, a proto Tě snažně prosím v dnešní den, v němž svatým přijímáním těla Tvého památku slavného

Tvého narození světím, račiž mne s Otcem Svým nebeským smířiti, propůjč mi onen klid a mír nebeský, jenž lidem dobré vůle anděly zvěstován byl. Nenávidím a v ošklivosti mám všechny své hříchy a pevně činím předsevzetí, že nadále Tvou svatou milostí posilněn, svůj život polepším a každé příležitosti ke hříchu se varovati budu.

Ó blahoslavený otče, sv. Dominiku, ku smíření světa s nebem od Boha vyslaný! Dopomoz mi k tomu, abych i já tvou mocnou přímluvou této veliké milosti účastným se stal. Jsem bídny hříšník, jenž pro velká provinění svá nejtěžších trestů hoden jest; proto není mi lze doufati, že příznivě budu přijat od Pána všech věcí!

Budiž tedy ty, otče milý, mým přímluvcem u Ježíše a Marie. Dej, ať dojdou odpuštění hříchů, naleznu pravý klid duše a milost . . .

(Zde jmenuj, co si na přímluvu jeho od Boha přeješ.)

Doufám pevně, že budu vyslyšen.

Responsorium: Blahá naděje a t. d. jako na první úterek.

Užitek.

Zachovej pokoj a lásku se všemi lidmi, nedávej nikdy příčiny k nepokoji a k nelásce mezi nimi. Usiluj o to, abys vždycky nepřátely své smířil, a pokoj Boží dle možnosti na světě rozšiřuj.

Čtvrtý úterek.

Rozjímání.

1. Když Pán Ježíš v chrámě Jerusalemském od své matky Marie Panny byl obětován, odevzdal se i On sám jako nejvyšší kněz do vůle Otce svého za vykoupení lidského pokolení.

2. Sv. Dominik chtěl za otroka sebe dáti, aby své bližní z otroctví vysvobodil.

Převzal také na se pokutu, kterou hříšníci za hříchy své zaslouží, a to tím, že své nevinné tělo za ně trýznil. Nic mu nebylo těžkým, jednalo-li se o vysvobození nějaké duše od záhuby věčné. Ba i v té míře byl hotov se obětovati, že pro spásu jedné duše až do soudného dne ta největší muka rád snášeti chtěl.

Modlitba.

Nejsladší Ježíši, můj nejlaskavější Spasiteli! Tvá přesvatá matka obětovala Tě v chrámě Jerusalemském Pánu Bohu v den očišťování svého, poslušna jsouc zákona, jenž na ni nejčistší nikterak se nevztahoval. Ó dej, ať toto sv. obětování očistí i duši mou, která jest plna hříchův a nepravostí; propůjč mi té milosti, abych i já každodenně sebe sama Tobě v oběť přinášel a Tvých svatých zákonův a přikázání vždycky náležitě poslušným byl.

Ó, blahoslavený otče sv. Dominiku! Připoj své svaté oběti ku obětem Ježíše Krista, pro spasení mé!

Pokud jsi zde na světě dlel, přinášel jsi každodenně své tělo i duši, jakožto svatou, živou a milou oběť Bohu, a nyní v nebi rovněž neustáváš přináseti tuto spasitelnou oběť! Ó jak velice, laskavý otče, jest nám zapotřebí tvé pomoci! Ještě jednou račiž sebe na loktech Ježíše a Marie nejsv. Trojici v oběť dáti, abys mou duši z otroctví hříchu vysvobodil a ji k pravé svobodě

dítek Božích přivedl. Mimo to žádám od tebe tuto milost

(Zde jmenuj výslovně, čeho sobě nejvíce od Boha přeješ.)

Doufám, že mne jistě vyslyšíš.

Responsorium: Blahá naděje a t. d.
jako první úterek.

Užitek.

Čiň pokání nejen za své hříchy, ale i za hříchy zbloudilých bratrů a sester svých, přátel i nepřátel; modli se za jejich spasení a pak i ty spasení od Boha dojdeš.

Pátý úterek.

Rozjímání.

1. Ježíš ztratil se na cestě z Jerusalema, nalezen jest po třech dnech ve chrámě mezi učiteli zákona Božího. an o pravdách božských tak rozmlouvá, že se moudrosti jeho všickni divili.

2. Sv. Dominik často rozmlouval s bludaři o sv. náboženství a pravdách Božích, aby je získal pro víru svatou

a nebi vrátil. Toto činil s takovou moudrostí, učeností a horlivostí, že všickni uznávali pravdu slov jeho. On byl jako dobrý pastýř, který jde za ztracenou ovčí a pokoje si nepopřeje, dokud jí nenajde a do ovčince zpět nepřinese. Při jedné příležitosti oslavil Pán Bůh řeč služebníka svého věrného velikým zázrakem.

Když totiž sv. Dominik v městě Fanzó s kacíři rozmlouvaje, bludy jejich vyvraceti se jal, zatvrzelí bludaři nevědouce, kterak by slovům pravdy odporovati měli, plni zuřivosti vyrvali knihu, která hlavní články našeho svatého náboženství obsahovala, sv. kazateli z rukou a na znamení velikého opovržení svého v oheň ji uvrhli! A hle! Jaký to div! — Kniha neshořela! — Když pak po druhé a po třetí tento ošklivý čin s toutéž knihou opakovali — zůstala kniha vždy neporušena! Kniha pak kacířská, v oheň vržená, úplně ztrávena byla. To když přítomní viděli, poznali hned, že sv. Dominik pravdu božskou hlásá, a vrátili se do lůna církve svaté.

Modlitba.

Můj opravdivý učiteli a mistře, Pane Ježíši Kriste, neskončené díky vzdávám Tobě, že jsi odloučen od svaté matky Své v domě Svého Otce nebeského, nevědomým pravou cestu k nebi ukazoval a zákon Boží vykládal. Raduji se také s Tvou milou matkou Marií, že Tě po třídením hledání a zármutku, s nevýslovnou radostí v chrámě učícího opět našla, když tě byla beze své viny ztratila.

Ó viz mne nešťastného ! Jak často jsem Tebe vlastní svou vinou ztratil, když jsem svými hříchy a nepravostmi Tvé milosti posvěcující se zbavil.

Ó kéž mohu toto neštěstí své hořkými slzami oplakávati ! Nedivím se nyní již, ó nejsladší Ježíši, že tolikými nesnázemi jsem sklíčen, ježto jsem Tebe, který pramenem všeliké dobroty jsi, svými hříchy ztratil.

Ó blahoslavený sv. Dominiku, který jsi celý svůj život jen rozšíření cti a slávy Boží věnoval, jasně stkvoucí světlo, které jsi tolik temností bludu osvítilo,

zaplaš také temnost nevědomosti mé
a ukaž mi pravou cestu spasení! Rač
do srdce mého vštípiti city nejvrou-
cnější lásky a nejhlubší úcty ku svaté
církví, která po všecka staletí poklad
pravé, neporušené víry zachovala; vy-
moz mi svou mocnou přímluvou, abych
hříchu se varuje, ztracenou milost Boží
opět našel, a vypros mi též svou
mocnou přímluvou u Ježíše a Marie
milost . . .

(Zde jmenuj, co si zvlášť od Boha
přímluvou sv. Dominika žádáš.)

Doufám pevně, že mne vyslyšíš!

Responsorium: Blahá naděje a t. d.

Užitek.

Usilujme nevěřící a kacíře k pravé
katolické víře přivést a nemluvme zpoz-
dile, jako by nám to lhostejno bylo.
Láska k bližnímu jeví se hlavně v tom,
že o spásu jeho duše pečujeme.

Šestý úterek.

Rozjímání.

1. Pán Ježíš jat smrtelnou úzkostí a strachem v zahradě getsemanské při modlitbě krví se potil vida, že hříchy celého světa naň vložití chce Otec nebeský. Tříkráte opakuje modlitbu svou, aby nám odpuštění vyprosil. Hle, nevinný Beránek bere na se břemeno hříchu celého světa.

2. Sv. Dominik velikou bolest trpěl, vida tak nesčíslné množství zatvrzelých duší, kterážto bolest tížila a rozrývala srdce jeho.

Aby tedy těmto nešťastným duším milost lítosti a pokání u Boha vyprosil, prodlužoval své modlitby, přerušoval spánek svůj a celé noci trávil na modlitbách. Při tom měl ruce rozepjaty na způsob kříže, zdvihal je k nebi, o milost pro hříšníky prose, hned zase padl na tvář svou, aby tím Boha ku smilování pohnul. A v skutku takovými prosbami služebníka svého dal se Pán Bůh uprositi a usmířiti.

Modlitba jeho jest mocnější a dojemnější nad jeho slova, moudrostí Ducha sv. prodchnutá.

Modlitba.

Můj sladký Ježíši, co znamená Tvá smrtelná úzkost a zármutek, a odkud tento smrti boj, který Ti krvavý pot z Tvého svatého těla vynucuje? Vidím Tě, ó můj Bože, v zahradě getseman-ské na Tvém svatém obličejí ležeti a v hlasité modlitbě ku Tvému nebeskému Otci volati a naříkati.

Ó láskyhodný Ježíši! Za odpuštění Tě snažně prosím. Pohleď na mé hříchy, jež Ti tolik trapných chvil připravily! Ona ošklivost, kterou před hříchem smrtelným máš, — tlačí Tě k zemi.

Poznání mé nevděčnosti působí Ti krvavý pot, třikráte touž modlitbu se modlíš, abys odpuštění hříchů mých dosáhl. Prosím Tě tedy co nejsnažněji, sladký Ježíši, pro Tvou horlivost kterou o spasení mé duše máš, abys nepovstal od modlitby, dokud mně bídnému milost odpuštění nevyprosíš. O to prosím,

Bože můj pro zásluhy Tvého věrného služebníka, sv. Dominika.

Ó blahoslavený otče, sv. Dominiku, tobě Pán Bůh nikdy za tvého života ničeho neodepřel. Jak veliká musí býti teprve tvá důstojnost a hodnost v nebi ! Vidíš zde před sebou ubohého hříšníka, který v tvrdošijnosti a zlém sobě rovného nemá. Ukaž zde, dobrotivý otče. svou moc a vymoz mně dokonalou lítost nad mým dřívějším poblouzením. Kromé té velké milosti mně vypros také u Ježíše a Marie tuto milost . . .

(Zde jmenuj, co sobě na přímlovu sv. Dominika od Boha žádáš.)

Pevně důvěřuji, že mne vyslyšíš !

Responsorium : Blahá naděje a t. d.

Užitek.

Nebud' necitelným k duševním strastem jiných duší a modli se vytrvale a horlivě za jejich obrácení; neboť praví sv. Jakob, že kdo odvrátí hříšníka od bludu, vysvobodí duši jeho od smrti a přikryje množství hříchů jeho. Lhostejnost ku hříšnému životu blíž-

ního jest znamením, že láska Ježíše Krista není v srdci. Miluj bližního a buď hotov život svůj položiti za spásu jeho duše.

Sedmý úterek.

Rozjímání.

1. Ježíš Kristus byl bičován, kteréžto mrskání a trýznění, jež trpěl, zasloužili jsme my. Než on přijal trest ten na sebe, jsa trýzněn bičem zlosti, který na nás upleten byl.

2. Sv. Dominik bičoval a mrskal své ctnostné tělo železným řetězem každé noci tak silně, až krev z něho se řinula. Nejříve bičoval se za své vlastní chyby, pak za hříšníky, kteří žádného pokání nečiní, a posléze za duše v očistci.

A tak vytrvalým byl sv. Dominik v tomto cvičení, že po třicet roků, tedy až do své smrti, třikráte každé noci se bičoval.

Modlitba.

Nejlaskavější Spasiteli a Vykupiteli,
Pane Ježíši Kriste, velikou útrpnost

mám nad Tebou, když Tě vidím obklíčeného zástupem zuřivých katanů, kteří Tě nelidsky a ukrutně bičují. Prosím Tě tisíckrát za odpuštění, nebo hříchy mé tak velikou trýzeň Ti způsobily. Děkuji Ti z hlubin srdce svého, že jsi se mými hříchy obtížil, abys spravedlnosti svého Otce nebeského zadosť učinil a na svá svatá ramena všecky ty tresty přijal, které pro mne určeny byly

Ač by byla, ó sv. otče Dominiku, jen jediná krůpěj krve Pána Ježíše k vykoupení celého světa stačila, a jakkoli mne tak miluje, že se za mne celý v oběť nebeskému Otci svému přinesl, tož zajisté tím dříve tak učiní, utíkám-li se pod ochranu tak mocného přímluvce. Prosím tě tedy, svatý otče, vyslyš tuto prosbu a oroduj za mne před soudnou stolicí nejvyššího Pána. Tobě dovoleno s jistou důvěrou se k němu přiblížiti, ježto jsi Jej tak věrně miloval a Jej tak následoval, že dle Jeho svatého příkladu třikrát každé noci tělo své jsi trýznil.

Ó blahoslavený sv. Dominiku, i já

jsem mezi těmi hříšníky, za které jsi svou drahou krev Pánu Bohu obětoval. Chci tedy tvou drahou krev spojití s onou svatou krví, kterou můj dobrotivý Spasitel při bičování svém za mne prolil. To vše Otci nebeskému a jeho Božské spravedlnosti obětuji a doufám, že svým dokonalým a úplným polepšením získám od Něho odpuštění hříchů; ale pro svou mocnou přímluvu vyžádej mně u Ježíše a Marie ještě tuto milost.

(Zde jmenuj, co sobě od Boha na přímluvu sv. Dominika žádáš.)

Doufám, že mou prosbu vyslyšíš.

Responsorium: Blahá naděje a t. d.

Užitek.

Umrtnuj své hříšné tělo, aby náruživosti nevládly jím a neohrožovaly duši tvou. Řiď se dle příkladu sv. Dominika, který jako sv. Pavel tělo své trýznil za spasení duše své a mnoha jiných.

Osmý úterek.

Rozjímání.

1. Ježíše korunují trnovou korunu na potupu a posměch Jeho královské důstojnosti.

2. Sv. Dominik přijímá též od svého božského Spasitele trnovou korunu a sice pohrdání, jež mu údělem od světa bylo. S odevzdaností do vůle Boží, ano i s radostí bral na se všecku hanu a potupu, jež mu kacíři metali v tvář. Ačkoli v bohaprázdném, nevěřícím městě Karkasoně se mu posmívali a jej tupili, za šílence ho považující, přece je více miloval, než nábožné město Tulúz, kde ho lidé co nejvíce ctili; neboť chtěje následovati Ježíše Krista, vyhýbal se cti a chvále světské, vyhledával potupu, hanbu a posměch, aby tak příkladem skromnosti slouti mohl. Ó předivná a šlechetná velkomyslnosti! Řídký případe statečnosti, jež hodna jest úcty a následování všech lidí!

Modlitba.

Ó Pane Ježíši Kriste, králi věčné slávy, jsem celý zahanben a chvěji se, vida Tě surovými vojíny v roucho královské posměšně oblečeného. Tobě, ó Pane, jemuž blažení duchové při pohledu na slávu Tvou se klaní a koří, „Hosanna“ prozpěvují, jehož všichni vyvolení velebí a oslavují, jemuž v nebi andělé a svatí slouží — Tobě, ó Tvůrce mocný, osmělují se pozemští nešťastníci na znamení potupy starý purpurový plášť na ramena dáti, když Tě byli dříve obnažili, sbičovali, trním korunovali a třtinu v ruku Tvou vtiskli! Hle! Klekají před Tebou a posměšně volají: „Zdráv buď, králi židovský!“ — Tak nakládali s Tebou hříšníci pro vlastní mé hříchy, tak pohrdali Tvou božskou velebností!

Odpusť mi, ó Pane Bože můj! Mé hříchy jsou toho příčinou, že's těmito ohavníky mučen byl! Kterak lituji, že jsem často tak bídným tvorům a červům své srdce v moc dal; oddanost, kterou jedině Tobě jsem zavázán, jsem

zrušil! Nyní však odříkám se všeliké náklonnosti k bídým tvorům světa vezdejšího, uznáváje pouze Tebe za Pána a krále srdce svého. Ty jsi, ó Pane Ježíši, nejsladší rozkvět duše mé, Tobě se klaním v upřímnosti, poníženosti a oddanosti nejvyšší z celého srdce svého. Vím to sice dobře, že jsi nejvyšší dobrotivý a laskavý, ale přece chvěji se před Tvou vznešenou velebností vida, kterak v nepravostech pohřížen před Tebou stojím; z této příčiny tedy celou svou důvěru skládám v přímluvu Tvého věrného služebníka, sv. Dominika, k němuž volám:

Ó blahoslavený otče, sv. Dominiku, věrný následovníku Ježíše Krista, Pána a Spasitele našeho, který jsi se srdečnou radostí Jeho korunu trnovou povždy nosil, vypros mi tu milost, abych i já upřímným a věrným zachováváním a plněním rozkazův a příkázání božských učitele svého ctil a pro dokonalou úctu Jeho nejsvětějšího Jména všecky urážky napravil, které jsem Jemu slovem i skutkem způsobil. Jak ty, tak

i já chci ustanoviti Pánem duše své pouze Ježíše ukřižovaného.

Vypros mi, ó sv. Dominiku, pravé křesťanské smýšlení, abych tak smýšlel a jednal, jak můj božský Spasitel, a ty po příkladu jeho; zvláště však pro tvou mocnou přímluvu tě snažně prosím, abys mi u Ježíše a Marie vyžádal tuto milost . . .

(Zde jmenuj to, oč zvláště prosíš.)

Doufám pevně, že prosbu mou vyslyšíš!

Responsorium: Blahá naděje a t. d.

Užitek.

Bohu máš sloužiti věrně a upřímně, kdy a jak káže, ale ne kdy a jak ty chceš! Bůh miluje jen takového služebníka, který Mu bez pokrytectví věrně a beze strachu před lidmi slouží. To vždy na zřeteli měj a boj se více Boha než posměchu lidského.

Úterek devátý.

Rozjímání.

1. Ježíš Kristus našimi nesčíslnými hříchy obtížen, nese svůj kříž na horu Kalvarii, aby nás od zatracení vysvobodil. Naše hříchy byly příčinou tohoto těžkého kříže.

2. Svatý Dominik objímá kříž Spasitelův a nosí jej po celý život svůj s obdivuhodnou vytrvalostí; pomáhá i těm, kteří těžce kříž svůj nesou, s velikou láskou brímě toto nésti a stojí jim přátelskou radou i skutkem ve všech nesnázích po boku. On předcházel dobrým příkladem a jako trpící se hvězda ukazoval cestu všem, kteří ho následovati chtěli. Opustil všecko bohatství a slavné jméno předků svých, aby snáze, zbaven vší starosti, mohl následovati šlepečí Ježíše Krista. Tak dosáhl toho stupně dokonalosti, že došel s křížem svým za Pánem Ježíšem až na horu Kalvarii. Odřeknuv se rozkoší tohoto světa, liboval si v slzách a v poníženosti svatého kříže.

Mimo to láska k bližnímu nedá mu pokoje, ale nutí ho, aby každého potěšil v jeho trápení a každého k vytrvalosti a zmužilosti povzbuzoval.

Sv. Dominik chce, aby za příkladem jeho i jiní Ježíše Krista následovali. Proto každému jest otcem, rádcem i přítelem na cestě ctnosti, kdokoliv jeho vedením k dokonalosti v životě křesťanském přijíti chce.

Modlitba.

Sladký Ježíši, Ty neseš z lásky ke mně těžký kříž, neboť touha, kterou planeš pro spásu duší, k tomu Tě vedla. Ale hříchy mé tak stížily tento kříž, že třikráte pod ním bolestně klesáš.

Ach, Pane můj nejmilejší, jaký bol jímá srdce mé, že já jsem to byl, který Ti tak těžký kříž připravil, na Tvá svatá ramena vložil a Tvou nekonečnou dobrotu těžkými hříchy byl urazil!

Ó Bože můj, děkuji Ti z celého srdce svého, že jsi toto břímě kříže jako nevinný beránek nesl a mně bíd-

nému věčný život získal. Jako rekovný vůdce připravil jsi cestu a povolal jsi nescíslné množství mládenců k následování Tebe.

Ó můj věrný přímluvče, svatý Dominiku, který jsi úplně opustil světské statky a rozkoše, zapřel sebe sama a Ježíše Krista následoval, kříž svůj s radostnou ponížeností nesl a cíle dokonalosti dosáhl! Uznávám svou slabost a nicotu, hlavně tenkrát, když zármutkem všelikým sklíčen jsem, který na mne Bůh pro mé hříchy poslal.

Ó blahoslavený otče sv. Dominiku! Slyším, jak všecky zarmoucené s laskavostí k sobě voláš a jim pomoc svou přislubuješ. Tvými milostnými slovy povzbuzen, pln důvěry k nohám tvým padám. Patř, ó velebný otče, jak pod tíží hříchů svých hynu! Buď pamětliv svého přislíbení! Prosím za zmírnění svého bídného stavu, jakož i za sílu, bych kříž svůj srdnatě nesl. Vypros mně svcu přímluvou u Ježíše a Marie milost . . .

(Zde jmenuj, o co zvláště prosíš.)

Responsorium: Blahá naděje, atd.

Užitek.

Zapírej sebe sama, nehov mrzkým žádostem těla svého a těš bližního v zármutku a soužení.

Úterek desátý.

Rozjímání.

1. Pán Ježíš byl ukřižován a tou nejhaněbnější smrtí smyl naše provinění.

2. Sv. Dominik křižoval sebe podobným způsobem. Od mládí podrobil se nejpřísnějšímu umrtvování. Půst jeho trval bez přestání. Tělo své trýznil pichlavým železem, a drsným šatem sebe odíval. Tvrdá zem nebo kamenné stupně u oltáře sloužily mu za lůžko. Však to vše zdálo se mu býti málo; jeho srdce toužilo neustále po smrti mučnické, a ničeho si tak vroule nepřál, jako za Ježíše, svého Pána, krev vylíti.

Modlitba.

Ó velký Bože, pravda jest sice, že hříchy mé staly se katy, kteří Té na

kříž přibily; ale proto, že Tě nekonečná láska a dobrotivost k této oběti spravedlnosti přiměla prosím, abys oběť tuto pro zadosťučinění mých hříchů ještě jednou obnoviti ráčil. Prosím Tě o to co nejvroucněji pro Tvou nekonečnou lásku, se kterou jsi do poslední krůpěje svou svatou krev vycedil a na kříži za hříchy mé umřítí ráčil

Ó blahoslavený sv. Dominiku, který jsi jako sv. Pavel s Kristem na kříž přibit byl, viz u nohou svých vinníka, který milosrdenství Božího hoden není.

Přece však opovažuji se, jako onen kající lotr, ve svém srdci doufati a tobě prosbu přednésti, jež podobna jest oné lotra na kříži. Buď pamětliv mne, svého sluhu! Oroduj za mne u Nejvyššího, aby Jeho přesvatá krev mne ode všech hříchů očistila. Vypros mi tvou mocnou přímluvou u Něho a Marie tuto milost . . .

(Zde jmenuj, co zvláště sobě přeješ)

Doufám pevně, že prosbu mou vyslyšíš.

Responsorium: Blahá naděje atd.

Užitek.

Přemáhej a trýzni tělo své se všemi náruživostmi jeho. Dli po celý život u nohou Ukřižovaného, kde jistě naučíš se tomu, co tě k spasení přivede, nikoli však ve školách mudrců svět-ských!

Uterek jedenáctý.

Rozjsmání.

1. Ježíš Kristus získal sobě svým z mrtvých vstáním nesmrtelnou slávu a připravil tak celému světu radost.

2. Sv. Dominik křísil mrtvé a naplňoval duše slastí a rozkoší. Tím bere sv. otec náš podíl na moci Ježíše Krista nad smrtí! Před smrtí svou vzkřísil sv. Dominik v Římě tři mrtvé. Po své smrti vzkřísil jich ještě více pro své zásluby. Mimo to vzkřísil svou apoštolskou neunavnou prací na tisíce duší a přivedl je k životu milosti Boží.

Modlitba.

Dobrořečím Tobě, ó nejsladší Ježíši, že jsi u veliké slávě jako vítěz

z mrtvých vstal; neboť tímto vítězstvím získal jsi moc nad smrtí v tak veliké míře, že týmž okamžikem nescíslnému počtu mrtvých život jsi navrátil. Ó kéž i já tak šťastným jsem, abych z hrobu svých hříchů povstal a nikdy již v něj neklesl. Ó můj nejmilější Spasiteli! Ačkoli vší mocí se snažím z hrobu hříchů svých povstati, častými zpověďmi, které rád konám, tož přece shledávám, že ještě nárůživostmi a náklonnostmi ke hříchu náchylným jsem; neboť ošklivé zvyky a obyčeje, které jsem až posud nepřemohl a nevykořenil, svádějí mne ku zlému. Dej mi tedy, Vykupiteli můj, pro Tvé slavné z mrtvých vstání a na přímluvu sv. Dominika tu milost, abych z osidel hříchu úplně vyváznu.

S dětinným srdcem a nezvratnou důvěrou blížím se k tobě, sv. Dominiku, neboť jsem jedním z oněch mrtvých, o jejichžto z mrtvých vstání jsi tolik pečoval!

Ó, že zakořeněné nepravosti tak mne opanovaly, že účinek milosti Boží ve mně marným jest!

Ó, dobrý otče, ukaž na mně působnost moci své! Roztrhni pouta hříchů mých, vzkřisiž i mne z hrobu duševního a uděl mi život nový, jenž skrytý jest v Bohu a Ježíši. Prosím tě také o tvou svatou přímluvu u Krista a Marie, abych účastným se stal této milosti . . .

(Zde jmenuj, o co zvláště prosíš.)

Responsorium: Blahá naděje atd.

Užitek.

Začni nový život; ne ve tmě a kalu hříchu, ale ve světle pravdy a milosti Boží! Pracuj ze vší síly své, abys po-bloudilé duše zpět k Bohu přivedl, tím spasiš i duši svou.

Úterek dvanáctý.

Rozjímání.

1. Ježíš vstupuje na nebesa, aby nám připravil místo k hostině života věčného.

2. Jelikož místo nám v nebi připraveno jest, poslal k nám služebníka

svého sv. Dominika, aby nás jím k Sobě zval, což věrný služebník Boží také svědomitě vyplnil. Jeho hlas slyšeti lze všude; jsa každému znám, rozléhá se v městech, dědinách, chyších i palácích, aby nás zval ku slavnosti beránkově v nebi. Ohnivá a láskyplná slova řinou se z úst sluhy Božího, pravda vychází ze srdce, nevyčerpatelného to zdroje svaté lásky, která srdce lidská uchvacuje.

Modlitba.

Nuže, vítězný Ježíši, konečně vstupuješ k Otci svému do nebes, abys vešel ve slávu, kterou jsi sobě a věrným svým, svou bolestnou smrtí na kříži vydobyl. Ó můj Spasiteli, kterýž ve vítězoslávě do nebe se ubíráš, provázen dušemi spravedlivých v předpekli a anděly Tebe oslavujícími, nezapomeň na mne, bídného pozemského poutníka.

V hodině odchodu Svého potěšil jsi slibem učeníky své, že odcházíš, abys jim připravil v nebi stánek věčný!

Slávyhodný sv. Dominiku, tys obdařen byl od Boha tou milostí, že

vpočten jsi mezi služebníky, kteří zvou hosty k hostině nebeské. Církev sv. vyznává to tím, že za dobré uznala svaté přijímání po patnácte úterků ke cti a chvále tvé a patnácti tajemství svatého růžence, ku kterýmž nás všecky voláš a slibuješ, že nám vše vymůžeš, oč tě žádati budeme.

Protož, ó blahoslavený otče, i já s velikou radostí slyším tuto dobrou zvěst, kterou mi hlásáš. Budiž veleben pro svou svatou horlivost — zbožný zvěstovateli pokoje! Kdo může odolati tvé uchvacující výmluvnosti?

Nechci ti tak odpověděti, jako oni ku svatbě královské pozvaní hosté: „Nemohu přijíti, ježto jinými věcmi zaměstnán jsem“; ale chci, dobrý otče, tvým svatým slovům naslouchati a za tebou kráčet. Zároveň tě snažně prosím, abys se přimlouval za mne bídného u svého božského Ježíše Krista. Úplně spoléhám se na tvé svaté prostřednictví u Ježíše a Marie k dosažení této milosti . . .

(Zde jmenuj onu milost, o kterou prosíš.)

Doufám pevně, že mne vyslyšíš!
Responsorium: Blahá naděje atd.

Užitek.

Poslouchej vždy rád a ochotně slovo Boží a neřid se dle příkladu těch, kteří slovem Božím pohrdají; neboť kdo z Boha jest, praví Ježíš Kristus, slovo Boží slyší.

Úterek třináctý.

Rozjímání:

1. Ježíš Kristus seslal na apoštoly Ducha sv. a tito rozžehli tento oheň božské lásky po celém světě.

2. Sv. Dominik jest apoštol, který chladná srdce Duchem sv. zahřívá. Prozřetelnost Boží povolala ho z otčiny, aby oheň lásky rozučil v zemích cizích, ve Francii, Španělsku a Italii. Založil slavný řád a tak vyplnil přání své svými duchovními syny. Byl Otcem veliké rodiny, řádu to kazatelského, který založil za tím účelem, aby synové jeho bez přestání pravdu víry sv.

národům světa hlásali, a je k dokonalé a vroucí pobožnosti rozněcovali.

Modlitba.

Ježíši, Králi slávy, po Tvém slavném Nanebevstoupení vylil jsi dary Ducha sv. po celé zemi.

Vskutku ve způsobě ohnivých jazyků jsi Ducha sv. na apoštoly a učeníky seslal, neboť jsi chtěl kázáním slova Svého celý svět k následování Sebe roznítiti. Apoštolé však připravovali se k přijetí těchto milostí velikou čistotou srdce, stále na modlitbách trvající.

Blahoslavený sv. Dominiku, ty jsi vždy dar nevinnosti v tak veliké vážnosti měl, že jsi lilii panenskou s sebou do hrobu vzal; tvůj pak celý život byla ustavičná modlitba.

Jelikož Duch sv. ve tvé duši čistý a ozdobný příbytek našel, proto s velikou radostí v ní sídlo své zvolil, a tebe svými dary a milostmi tak obohatil, že srdce tvé rozníceno bylo pro spásu duší. Svatým svým příkladem

a ohnivými slovy působil jsi na chladná srdce mnohých hříšníků tou měrou, že ku pokání přivedeni jsou.

Ó dobrotivý otče, jak velice i mně je třeba, aby duše má ohněm lásky k Bohu okrála. Uděl mi toho ducha, který by mne láskou Boží roznítil a mne v tomto slzavém údolí potěšil. K tomu tě prosím, abys mně byl zastancem u Ježíše a Marie k dosažení této milosti . . .

(Zde jmenuj, co si zvláště přeješ.)

Důvěřuji pevně, že budu vyslyšen.

Responsorium: Blahá naděje a t. d.

Užitek.

Pros Boha, by poslal církvi své sv. apoštolské muže, kteří by dle příkladu sv. Dominika žili a svět k Bohu obraceli.

Úterek čtrnáctý.

Rozjímání.

1. Ježíš povýšil svou blahoslavenou Matku, neboť ji s tělem i duší do nebes přijal.

2. Ježíš a Maria vzali do nebesv. Dominika v den smrti jeho. Rok před smrtí ukázal mu anděl slávu a korunu, jemu v nebesích přichystanou za odměnu jeho svatého života. Když duši svou Bohu odevzdal viděli ji mnozí, jak k nebeským stánkům se ubírá, a kterak jí Ježíš a Maria své ruce podávali.

Ano i v hrobě svém bral podílu na slávě Ježíše Krista: Nebeská vůně šla z něho, a mnohé zázraky staly se při něm.

Modlitba:

Neskončené díky Tobě vzdávám, o nejsladší Ježíši, že v onen den, kdy nejsvětější matka Tvá zemi tuto opouštěla, aby Tvé slávy se účastnou stala, Jí vstříc Jsi šel a její panenské tělo i čistou duši do nebeské slávy za chvalozpěvu andělův a nebeských blažených duší přijal, že's Ji posadil na stkvostný trůn po pravici Své.

Ó slávyhodný sv. Dominiku, tobě rok před smrtí zvěstována byla od anděla šťastná hodinka smrti, i sláva tě v nebi očekávající. Tebe po smrti Ježíš

a Maria sami do nebes doprovodili, —
ó kéž i má smrt smrti tvé se podobá.
Než veliká jest opovážlivost má, ta-
kovou milost od Boha očekávati! Hle,
jaký rozdíl mezi životem mým a tvým!
Pro onu rozhodnou hodinu smrti mé,
tě, láskyhodný otče, o tvou mocnou
pomoc prosím. Neopouštěj mne v tak
velikém nebezpečí, v oné hodině, ve
které o mém věčném životě rozhodnuto
bude. Doufám, že tvou pomocí ujdu
ohni věčnému a důvěřuji pevně, že rů-
ženec svatý, který se denně modlím,
mi dopomůže ku spasení.

Vypros mi tuto milost; taktéž tě
snažně žádám, abys mi u Ježíše a Marie
byl nápomocen k dosažení této milosti.

(Zde jmenuj onu milost).

Doufám pevně, že budu vyslyšen.

Responsorium: Blahá naděje a t. d.

žitek.

Modli se za umírající. Navštěvuj
řád nemocné, těš je a připravuj je k
dobré smrti dle své možnosti: připomeň

jim, aby se s Bohem smířili a svátostmi umírajících se posilnili na věčnou pouť.

Úterek patnáctý.

Rozjímání.

1. Ježíš korunuje svou milou Matku za královnu nebes i země.

2. Ježíš a Maria dávají sv. Dominikovi podíl na své všemocnosti, darující mu velikou moc nad nemocemi a sklíčenostmi lidskými. Slušno bylo, aby onen muž, který tolik působil ke cti Marie Panny růžencovou pobožností, odměněn byl za to divotvorstvím. Zázraky však, kterými po šest století Pán Bůh služebníka svého sv. Dominika oslavil, mají v nás vzbudit velikou důvěru k tomuto velikému světcí. Utíkejme se ve všech potřebách k němu!

Modlitba.

Děkuji Tobě, ó nejsladší Ježíši, že Jsi blahoslavenou Pannu, Svou svatou Matku, do nebe vzal, na trůně vznešeném na pravici Svě posadil, a jako královnu nebes i země korunoval.

Ó svatá Panno, prosím Té, pro tu slávu a velebnost, k níž jsi povýšena byla, vzpomeň ve Své vítězoslávě také na mne, jednoho ze Svých nejnižších sluhů.

Ó slavný otče, sv. Dominiku, Ty jsi zde na světě horlivě o to usiloval, aby čest královny nebeské co nejvíce svatým růžencem se šířila; za to tě Ježíš a Maria nejen do nebe přijali, ale hlavu tvou korunou slávy a nesmrtelnosti ozdobili a moc nad nemocemi a strastmi lidskými ano i nad samým ďáblem ti udělili. Proto raduji se, ó blahoslavený otče, nade ctí, kterou tebe spravedlivý Odplatitel na světě i v nebi oslavil. Ode dneška chci býti oddaným a stálým služebníkem tvým. Tebe vyvolil jsem sobě za svého otce, ach uděl mi tu milost, a buď mně otcem, jako já tvým dítětem býti chci!

Vysvobod mne od nepřátel duše mé, totiž od hříchů, opatruj mne přede zlým pokušením, před příležitostmi ku hříchu a vypros mně všecky milosti, kterých ku spasení zapotřebí mám. Zvláště pak prosím pro tvé prostřed-

nictví u Ježíše a Marie o dosažení této milosti . . .

(Zde jmenuj, o co zvláště prosíš).

Doufám pevně, že budu vyslyšen.

Responsorium: Blahá naděje a t. d.

Užitek:

Rozšiřujme úctu k Marii Panně svatým růžencem, a to bude nejmocnější prostředek, abychom od Boha všeho dosáhli.

Litanie k sv. Dominiku, šířiteli sv. růžence.

Pane smiluj se nad námi. *Ř.* Pane, smiluj se nad námi.

Kriste, smiluj se nad námi. *Ř.* Kriste, smiluj se nad námi.

Pane, smiluj se nad námi. *Ř.* Pane, smiluj se nad námi.

Kriste, uslyš nás. *Ř.* Kriste, vyslyš nás.

Otče s nebes Bože. *Ř.* Smiluj se nad námi.

Synu Vykupiteli světa Bože. *Ř.* Smiluj se nad námi.

Duše sv. Bože. *Ř.* Smiluj se nad námi

Svatá Trojice jeden Bože. B. Smiluj se nad námi.

Svatá Maria, královno svatého růžence,

Svatá Boží Rodičko,

Svatá Panno panen,

Svatý Dominiku, miláčku Marie,

Horliteli pro čest Boží,

Pomocníku lidského spasení,

Horlivý hlasateli katolického učení,

Mocný ochránce církve katolické,

Obzvláštní ctiteli Panny Marie,

Kterého sama Matka Boží naučila sv. růženci,

Který jsi pro tuto pobožnost tolik trápení podstoupil,

Který jsi proto všem bezbožným trnem v oku byl,

Který jsi pro sv. růženec mnohé kacíře k církvi sv. obrátil,

Který jsi mnohé zázraky činil,

Který jsi mrtvé k životu křísil,

Který jsi byl vždy nejponížejší,

Který jsi byl vždy nejtišší,

Který jsi sv. čistotu až do konce života neporušenou zachoval,

Který jsi i nám sv. růženec odkázal,

Oroduj za nási!

Svatý Dominiku, ochránce a orodovníku náš,

Ř. Vypros nám milost u Ježíše a Marie.

Abychom Ježíše a Marii tak vroucně jako ty milovali. Ř. Vypros nám milost u Ježíše a Marie.

Abychom jich tak horlivě, jako ty následovali. Ř. Vypros nám milost u Ježíše a Marie.

Abychom se tak jako ty zapírali. Ř. Vypros nám milost u Ježíše a Marie.

Abychom svůj kříž srdnatě jak ty nosili,

Abychom jak ty na modlitbách trvali,

Abychom se v poníženosti jak ty cvičili,

Abychom lásku k bližnímu jak ty na jevo dávali,

Abychom svým nepřátelům jak ty odpouštěli,

Abychom všechno z lásky k Bohu jak ty činili,

Abychom povolání svému jak ty věrní zůstali,

Vypros nám milost u Ježíše a Marie.

Abychom se Ježíši v nejsvětější
svátosti oltářní jak ty klaněli,
Abychom jej tak hodně jak ty
přijímali,

Abychom Marii tak srdečně jak
ty milovali,

Abychom ji tak dětinně jak ty
oddáni byli,

Abychom každý v stavu svém
čistí jak ty byli,

Abychom tak trpělivě a pokojně
jak ty žili,

Abychom tak kajicnými jak ty
byli,

Abychom v dobrém stáli jak ty
byli,

Abychom jak ty víru sv. šťastně
zachovali.

Abychom jak ty svůj život v Bohu
dokonali. *R. Vypros nám milost
u Ježíše a Marie.*

Abychom jak ty korunu spravedlnosti
obdrželi, *R. Vypros nám milost
u Ježíše a Marie.*

Abychom boj svůj jak ty dobojovali.
*R. Vypros nám milost u Ježíše a
Marie.*

Vypros nám milost u Ježíše a Marie.

Beránku Boží, který snímáš hříchy světa. Ř. Odpusť nám, Pane.

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa. Ř. Uslyš nás, Pane.

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa. Ř. Smiluj se nad námi.

Kriste, uslyš nás. Ř. Kriste, vyslyš nás.

Pane, smiluj se nad námi. Ř. Kriste, smiluj se nad námi.

Otče náš, a zdrávas.

Modlitba.

Ó Bože, který jsi církev svou svatou pro zásluhy a učení sv. Dominika, vyznavače Svého, osvítiti ráčil, popřej, abychom jeho orodováním časné pomoci dosáhli a v duchovních věcech prospívali. Amen.

Sv. Dominiku, arcioťče růžencové pobožnosti, tebe sama Rodička Boží naučila růženec svatý se modliti, vzhlédni na nás s dobrotou a láskou, s níž jsi každému ku pomoci ochotně spěchal, abys všecky Kristu získal. Prosíme tebe jen o to, k čemu jsi

národ Boží vždy napomínal, vymohl nám kající srdce, ducha setrvanlivost v dobrém až do konce života našeho ochranu Panny Marie a upřímnou lásku k Ní, abychom dle její vůle Ježíši Kristu sloužili, hříchu, světu a jeho žádostem odumřeli a život svůj dle vzoru božského srdce Ježíše a nejvyššího srdce Panny Marie vedli, a v svaté tichosti a poníženosti Bohu se tak zalíbili, jako Ježíš a Maria. Vypros nám také u nevinného Beránka Božího a u nejčistší panenské Rodičky Boží ctnost svaté čistoty, mírnosti, zdrželivosti, moudrosti udatnosti a horlivosti v rozšiřování pobožnosti sv. růžence, kterým tolik duší spasení věčného účastnými se stalo. Amen.

Modlitby k sv. Dominiku na každý den.

V neděli.

Milostí Boží osvěcený učiteli, svatý Dominiku, jenž jsi své milující srdce před nikým nezavřel, a co k spáse

duší potřebno a užitečno bylo, vždy učil a jako pravý apoštol zvěstoval.

Přispěj nám, svatý otče, ku pomoci, abychom všechno nepravé a bludné učení od sebe odvrátili a všemu, co nám na duši škoditi může, srdce své zavřeli, — co však nám k spasení věčnému slouží, tomu abychom svá srdce otvírali a s radostí to přijímali. Amen.

V pondělí.

Laskavý otče, sv. Dominiku, ty jsi ku každému mírně, lahodně a něžně jako dobrý David se zachoval, nikým jsi nepohrdal, nikoho nezarmoutil, aniž komu ublížil. Vypros mně u tichého Beránka, Ježíše Krista, abych se nikdy na nikoho nerozhněval, ale pouze na své zlé žádosti, abych na sebe přísným a tvrdým, k bližnímu pak dobrotivým a laskavým byl; za ty pak, kteří mně ublížili nebo zlé činili, ze srdce k Bohu za smilování prosil. Amen.

V úterý.

Divotvorný otče, svatý Dominiku! Ty jsi založením řádu svého kazatel-

ského a bratrstvem sv. růžence užitečným původcem k věčnému spasení se stal; prosím tudíž tebe, abych i já ve tvých šlepějích kráčel, nábožně živ byl a svým bližním spasitelným naučením a dobrým příkladem k životu věčnému cestu ukazoval a užitečným se stal. Amen.

Ve středu.

Sněhobílá lilie, svatý otče Dominiku, který jsi již v útlém mládí slib panenské čistoty nebeskému ženichu nevinných duší učinil a každodenně od ctnosti ku ctnosti se povznášel; slyš mne, abych i já čistotu stavu svého, jak na těle tak na duši neporušenu zachoval, každodenně v dobrém pokračoval a své srdce v čistou oběť Bohu a Pánu svému přinášel. Amen.

Ve čtvrtek.

Horlivý kazateli pokání, svatý otče Dominiku, který jsi tak vždy horlivým byl pro spásu hříšných lidí, že jsi vždy ochoten byl za spasení nesmrtelných

duší i největší muka trpěti, ano i svůj život položit, aby jen žádná duše ztracena nebyla; prosím tě úpěnlivě, abych i já horlil pro spásu svých bližních, žádné muky se nebál a jen po jediném lékaři našich duší toužil, totiž po Kristu Ježíši, a v něm též pravý pokoj našel. Amen.

V pátek.

Blahoslavený otče, svatý Dominiku, ty jsi po celý život svůj nemiloval jiného, než Ježíše, svého milostivého Pána a Marii, Jeho panenskou matku, které jsi co nejvěrněji sloužil, začož ti ona mnoho milostí udělila: mnohokráte se ti zjevila, svým synem tě nazývala, růženec sv. tě modliti učila a tvé řeholní bratry pod svým ochranným pláštěm ti ukázala; přispěj mi ku pomoci, milený otče, abych i já po Bohu ochráně nebeské Královny se odevzdal, jí ze srdce věrně vždy sloužil a po smrti své v její ochranu do nebes přijat byl. Amen.

V sobotu.

Veliký otče, sv. Dominiku, tvé srdce naplněno bylo sedmi dary Ducha sv.; buď v pravdě ochráncem mým, budiž opatrovníkem mým, ochraň mé srdce, aby ho nepřítel, zlý duch, nikdy těžkým hříchem nepřemohl a nedobyl, ale abych vždy nebezpečí a klamně lsti pekla ušel a v horlivé modlitbě, přemáhání sebe a v nevinnosti život svůj dokonal a svou duši na sklonku života svého do rukou Božích tak čistou odevzdal, jako při stvoření mém z rukou nejsvětějších vyšla. Amen.

Píseň k sv. otci Dominiku.

1. Ze zátiší hvězda vzchází jasná,
V srdci rozvíjí radosti ruch,
Svatosti její zář stkví se jasná,
Rozráží temný nevěry kruh,
Duši uštěďruje rajských slastí,
Ukazuje cestu v nebes vlasti,
Chábnoucímu skýtá síly zdroj,
Stálým odvahu pro Krista v boj.

2. Tys ta hvězda, Dominiku svatý,
Jenžto záříš ctností na ten svět,
Jenž jsi planul láskou Krista vzňatý,
Jak zápalů čistých svatý vznět;
Věrou pevnou beze všecké zbrani
Dobyl's věnec vítězství své skrání;
Církev Krista mužně veda voj
Vítězně's bojoval svatý boj.
3. Sotva že se duše v těle schvěla,
Žití tvého zapředla se níť,
Dřív než tvář se svitem slunce rděla,
Dřív než spatřil's hvězdic jasných
svit;
Bůh zvěstoval slávu již budoucí,
Touhu tvou po spáse duší vroucí,
Oheň lásky, panickosti stud,
Víru, jížto vždy tvá plála hrud.
4. Sotva svitnul den ti žití jarný,
V říši nebes zaměřil's svůj let,
Odmítnul jsi bohatství lesk marný,
Slávu, v rozkošech plynoucí svět;
Zamiloval jsi Boha samého,
Cestu svatých přikázání jeho,
V chudobě jen věčně chtěl jsi žít,
Mučeník pro jeho jméno být.

5. Zbožnou rukou řád jsi štěpil slavný,
V němž své zalíbení má vždy Bůh,
Otče svatý, v němž vždy věje dávný,
Z úst tvých svatých vdechnutý mu
duch;
V svatosti tvé vždy se stkvěje mile,
Život čerpaje v tvých ctností síle,
Církvi svaté jsa pak mocná hráz,
Aneb na Sionu svatá stráž.
6. Bosou nohou za spásou jsi chodil
Skalím, strání, čirou plání niv,
Všudy duch tvůj skutky spáasy plodil,
Peklu na vzdor, církvi na podiv.
Modly pověry jsi všudy kácel,
Posměch nepřátel jsi láskou splácel,
Ztřásl se před tebou duší vrah,
Nezchvěl nikdy před ním hruď tvou
strach.
7. Pro hřích lidstva bičoval jsi tělo,
Až tvou svatou země pila krev,
V noci tišinách tvé štkání znělo,
Dnem pro Krista bojoval's jak lev,
Slávou světa pohrdl jsi všady,
Nebyl's rád tam, kde tě měli rádi;
Nejraději tam jsi vždycky dlel,
Kde jsi nejvíc potupen být měl.

8. Modlitbou jsi bratry drahé sytil,
Krmě sám posílal s nebe Bůh,
Příkladem svým všem jsi dobrým
svítil,
Věrně miloval tě každý druh.
Když pak žití dokonalo Pánu,
K světcům nebes otevřel ti bránu,
Zvadnul žití tvého vonný květ,
S nebes palmou zaměnil's ten svět.
9. Teď se těšíš v nebi se svatými,
Nebes Královny tě kojí tvář,
Patříš s druhy na Otce tam svými,
Syna svatost tvoji blaží zář,
Duch, jehožto dary tě zdobily,
Ostkvívá tvůj ctností tvých vzhled
milý,
Andělů tě zpěvy velebí,
Světců perlou jsi tam na nebi.
10. Vzhleď i na zpěv z nadhvězdných
k nám vlastí,
Ježž ti pěje ctitelů tvých sbor,
Vzhleď na dary, ježž ti v podnož
klásti
Chce vždy bratří bělorunných chor;
Pros tam za nás Dominiku svatý,
Aby nám Pán ráčil jednou dáti,

Jemuž tak jsi vždycky milým byl,
V blaženosti tvé jednou podíl.
Amen.

Jiná litanie k sv. Dominiku.

Pane, smiluj se nad námi!
Kriste, smiluj se nad námi!
Pane, smiluj se nad námi!
Kriste, uslyš nás!
Kriste, vyslyš nás!
Otče s nebes Bože, smiluj se nad námi!
Synu Vykupiteli světa Bože, smiluj se
nad námi!
Duše svatý Bože, smiluj se nad námi!
Svatá Maria,
Svatá Boží Rodičko,
Svatá Panno panen,
Svatý Otče Dominiku,
Svatý Otče Dominiku, který jsi
ve způsobě holubice tvé matce
před narozením ukázán byl,
Který jsi na křtu sv. s hvězdou
na čele viděn byl,
Který jsi, jak věkem tak ctností
prospíval,
Který jsi své křestní roucho ne-
poskvrněné zachoval,

Oroduj za nás!

Který jsi od mládí břímě Pána
Ježíše nosil,

Který jsi od Boha vyvolen byl,
svaté evangelium národům zvě-
stovat,

Který jsi k této práci od samého
knížete apoštolů povzbuzen byl,

Který jsi od Marie Panny ku zvě-
stování sv. růžence vyvolen byl,

Který jsi od nebeské Matky pro
sebe i dítky své, bílý škapulír
obdržel,

Který jsi v čas života svého mnoho
dobrodiní, a po své smrti usta-
vičnou ochranu pro své svěřence
od Marie obdržel,

Nepřemožitelný obhajce víry svaté,
Neunavný horliteli pro spásu duší,
Vítězoslavný bojovníku proti Al-
bigenským a jiným kacířům,

Který jsi sv. růžencem čest Boží
a úctu k nebeské Matce obno-
vil a ztráty církvi sv. vynabradil.

Který jsi zbloudilé ovečky do pra-
vého ovčince, a zatvrzelé hříš-
níky k pokání nazpět přivedl,

Láskou planoucí Serafíne,

O r o d u j z a n á s i !

Který jsi z lásky k bližnímu svůj
 život často v nebezpečí smrti
 vydal,
 Který jsi sám sebe k uvěznění
 nabízel, abys vězně vysvobodil,
 Který jsi v čas hladu své šaty a
 knihy k nasycení chudých prodal,
 Vzore pokání,
 Který jsi od mládí svého tvrdou
 zemi za postel míval,
 Který jsi celý půst sv. o vodě a
 chlebě trávil,
 Který jsi každé noci třikrát své
 panenské tělo bičoval,
 Který jsi bosýma nohama cestou
 trnitou veden Boha chváliti
 neustal,
 Neposkvrněná lilie nevinnosti,
 Který jsi při smrti své duchov-
 ním dítkám svým obzvláště
 andělskou čistotu odporoučel,
 Který jsi jim požehnání nebeské
 slíbil, když této ctnosti věrni
 zůstanou,
 Vzore pobožnosti,
 Který jsi celé noci na modlitbách
 dlel,

O r o d u j z a n á s i

Který jsi i na svých apoštolských
cestách toto sv. cvičení konal,
Nevyzkoumatelný vzore pokory,
Který jsi nabízených hodností ne-
přijal,

Který jsi v poníženosti srdce
svého Pána Boha prosil, aby
za hříchy tvé oněch měst ne-
trestal, kudy jsi chodil,

Útočiště hříšníků,

Pomocníku nemocných,

Potěšiteli zarmoucených,

Vzkřísiteli mrtvých,

Hrůzo pekelných duchů,

Muži apoštolského srdce,

Ozdobo svatých,

Náš milovaný Otče a mocný opa-
trovníku,

Milostiv nám buď,

Od všelikého zla a každého hříchu,

Ode všech osidel zlého ducha,

Od klamných rozkoší a ctí světa,

Od věčné smrti,

Pro zásluhy svatého Dominika,

Pro jeho planoucí lásku,

Pro jeho neunavnou horlivost,

Pro jeho převeliké práce,

O r o d u j z a n á s i

Vysvobod nás, Pane

Pro jeho nevýslovné skutky po-
káu,

Pro jeho dobrovolnou chudobu,

Pro jeho neporušenou čistotu,

Pro jeho dokonalou poslušnost,

Pro jeho hlubokou pokoru,

Pro jeho vytrvalost,

Pro jeho všechny ctnosti,

Vysvobod nás!
Pane!

Abychom jeho pomocí pokornými byli
a pýchy se varovali, Tě prosíme,
uslyš nás!

Abychom byli štědrými a lakomství se
vystříhali, Tě prosíme, vyslyš nás!

Abychom čistého srdce byli a
všeho smilstva se varovali,

Abychom bližního milovali a vši
zlosti a hněvu nenáviděli,

Abychom střídmy život vedli a ob-
žerství se varovali,

Abychom tichost milovali a hně-
vivosti se vystříhali,

Abychom v lásce tvé rostli, o
spásu svou pracovali a leni-
vost přemáhali,

Tě prosíme, uslyš nás!

Beránku Boží, který snímáš hříchy
světa, Vysvobod' nás, Pane!

Beránku Boží, který snímáš hříchy
světa, Vyslyš nás, Pane!

Beránku Boží, který snímáš hříchy světa,
Smiluj se nad námi!

Kriste, uslyš nás!

Kriste, vyslyš nás ;

Antifona.

Církve svaté světlo milé,
pravdy učiteli,
lilie čistoty bílé,
vzorný trpiteli,
zdroje božské moudrosti
vyšly ústy tvými,
kazateli milosti,
spoj nás s blaženými.

V. Oroduj za nás, sv. Otče Dominiku!

R. Abychom hodni učinění byli zaslí-
bení Kristových!

V. Pane, vyslyš modlitbu mou!

R. A volání mé k Tobě přijď!

Modleme se.

Popřej, prosíme, všemohoucí Bože,
abychom, kteří hříchy jsme stíženi, při-
spěním sv. Dominika, vyznavače Tvého

a otce našeho, jich byli osvobozeni.
Skrze Krista a Pána našeho. Amen.

Myšlénky zbožné pro každou hodinu.

Hodina první.

Jeden jest Bůh, všeho stvoření Pán !
Jedna víra, jeden křest, jedna církev
svatá katolická, ve které jen člověk
spasen býti může Ona budiž matkou
m u do posledního dechnutí mého!

Hodina druhá.

Dvěma věcmi mne Pán Bůh ob-
dařil: duší a tělem; nad těmito dary
musím bdíti a o ně se tak starati, aby
při smrti mé tak šťastně se rozdělily,
by při posledním soudě s radostí v jedno
se spojily.

Hodina třetí.

Božské ctnosti jsou tři: víra, na-
děje a láska.

O to prosím vždycky nejsvětější
Trojici Boží, aby tři mohutnosti mé
duši udělené, totiž: paměť, rozum a
vůli tak řídila v každé hodině, by Otci

nebeskému k největší cti a slávě sloužili. Aby On mně ráčil uděliti milost šťastného a blaženého odchodu z tohoto světa. (Tři evangelické rady jsou: dobrovolná chudoba, ustavičná čistota a dokonalá poslušnost vrchnosti duchovní.)

Hodina čtvrtá.

O čtvrté hodině rozjímej o čtyřech posledních věcech, totiž: o smrti, soudě, nebi a pekle. Budeš-li o těchto čtyřech věcech každodenně dobře mysliti, budeš vráđen mezi svaté a vyvolené Boží. (Hříchy do nebe volající jsou čtyři: zúmyslná vražda, němý nebo sodomský hřích, utiskování vdov a sirotkův a zadržování neb ujímání mzdy dělníkům.)

Hodina pátá.

Když pátá hodina bije, myslí sobě, jak jsi užíval pěti smyslů svého těla, — zraku, sluchu, chuti, čichu a hmatu. Shledáš-li, že jsi jimi Boha urazil, utíkej se k pěti ranám Krista Pána, aby On rány duše tvé, totiž hříchy, vyhojil a tebe blaženým učinil.

Hodina šestá.

Hříchů proti Duchu sv. jest šest: zúmyslně na milosrdenství Boží hřešiti, nad milosrdenstvím Božím zoufati, poznané křesťanské pravdě odpírati, bližnímu svému milosti Boží nepřáti ku spasitelnému napomínání srdce zatvrzelé míti a v životě nekajícím až do konce setrvati.

Šestá hodina ti má na mysl přivésti, že milý Bůh za šest dní svět stvořil a pak odpočinul.

Z toho máme se učit, že nás Bůh ku práci a ne k zahálce stvořil; po šest dní máme tedy úsilovně pracovati a teprve sedmého dne odpočívati: Bohu sloužiti, mši svaté býti nábožně přítomni a slovo Boží slyšeti, svaté knihy čísti a o duši se starati.

Dej, ó Bože, bych po tomto časném životě do pokoje věčného, to jest do slávy nebeské přijat byl.

Hodina sedmá.

O sedmé hodině přemýšlej, že jest sedmero svátostí, ve kterých nám Bůh

svou milost uděluje, abychom spásy došli, totiž: křest, biřmování, svátost oltářní, pokání, poslední pomazání, svěcení kněžstva a stav manželský.

Pros Ducha sv., aby ti udělil sedmero svých svatých darů, totiž: dar rozumu, moudrosti, rady, síly, umění, pobožnosti a bázně boží.

Pak rozvažuj, že jest sedmero hlavních hříchů, kterých se varovati máš, chceš-li spasení věčného dojíti, totiž: pýcha, lakomství, smilstvo, závist, obžerství a opilství, hněv a lenost. Pak rozjímej, že jest sedm skutků milosrdenství, a že je máš konati. Jest totiž sedm skutků milosrdenství tělesného a sedm skutků milosrdenství duchovního.

Skutky tělesného milosrdenství jsou: lačné krmiti, žíznivé napájeti, pocestné do domu přijímati, nahé odívati, nemocné navštěvovati, vězně vysvobozovati a mrtvé uctivě pochovávat.

Skutky duchovního milosrdenství jsou: hříšné trestati, nevědomé učiti, pochybujícím dobře raditi, zarmoucené těšiti, nepřátelům odpouštět, křivdu uči-

něnou trpělivě snášeti a za živé i za mrtvé k Bohu se modliti.

Hodina osmá.

Když osmá hodina bije, vzpomeň sobě, že Kristus Ježíš nás učil osmeru blahoslavenství, to jest osmi pravidlům, která věrně zachovávající, spasení věčného dojdeme.

Osmero blahoslavenství zní :

1. Blahoslavení chudí duchem, neboť jejich jest království nebeské.
2. Blahoslavení tiší, neboť oni zemí vládnouti budou.
3. Blahoslavení lkající, neboť oni potěšeni budou.
4. Blahoslavení, kteří lační a žízní po spravedlnosti, neboť oni nasyceni budou.
5. Blahoslavení milosrdní, neboť oni milosrdenství dojdou.
6. Blahoslavení čistého srdce, neboť oni Boha viděti budou.
7. Blahoslavení pokojní, neboť oni synové Boží slouti budou.

8. Blahoslavení, kteří protivěnství trpí pro spravedlnost, neboť jejich jest království nebeské.

Hodina devátá.

O deváté hod. přemýšlej, že jest devět kůrů andělských, ze kterých i tvůj anděl strážný jest, který tě chrání a opatruje ode všeho zlého; slyš hlas jeho a nezarmucuj ho!

Vzpomeň také, že jest devatero cizích hříchův, kterých se varovati musíš, totiž: ku hříchu raditi, ku hříchu veleni, hříchy podporovati, ku hříchu ponoukati, hříchy vychvalovati, hříchy zamlčovati, hříchů netrestati, na hříších podíl bráti a hříchy zastávati.

Hodina desátá.

Když deset hodin bije, pros Boha milého, aby dle neskončeného svého milosrdenství odpustiti tobě ráčil, čím jsi se prohřešil proti desateru Jeho přikázání. Pros Ho, aby svou milostí tě chránil a do království nebeského přijal.

Hodina jedenáctá.

O jedenácté hodině obrať myšlénky své na vinici Pána, který ještě o jedenácté hodině pracovníky do ní volal, kteří zahálejíce po ulicích stáli; to sloužiž ti ku poznání, že ještě máš čas k Bohu se obrátiti a pracovati na vinici duše své, aby ovoce přinesla pro život věčný. Začni rychle tuto práci, chceš li za ni v nebi korunu obdržeti; neotálej — čas mine!

Hodina dvanáctá.

V této hodině rozjímej, jak dvanácte apoštolů bylo posláno do světa od Ježíše Krista, aby světlem svaté víry osvětili každého člověka dobré vůle. Těmto dvanácti apoštolům svěřen bude soud nad dvanácti pokoleními israelskými. Pros jich tedy, aby svou přimluvou šťastný rozsudek při posledním soudě tobě vyprosili.

Modlitba sv. Bernarda k Panně Marii.

Pomni, ó dobrotivá Panno Maria, že ještě nikdy nebylo slýcháno, abys byla koho opustila, kdo se pod Tvou ochranu utíkal a Tebe o přímluvu vzýval. Tou důvěrou naplněn utíkám se k Tobě, ó Panno panen, utíkám se k Tobě, ó Matko, a stojím před Tebou jako ubohý hříšník vzdychaje: Ó, Matko věčného Slova, Panno Maria, nezavrhuj slov mých, ale slyš a vyslyš mne milostivě. Amen.

**Cyrillo-Methodějská knihtiskárna V. Kotrba v Praze.
Nákladem spolku.**

